

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/92/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424201450
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6424201450.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Michala Tagaja ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. B. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v sume 125.400,- Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 28C/46/2024-31 zo dňa 5. septembra 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) konanie zastavil (výrok I.) a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že „žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva“ (výrok II.).

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 125.400,- Eur titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Žalobu odôvodnil žalobca tým, že bol krivo obvinený súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Jurinom pre trestný čin ohovárania, na základe čoho bolo voči nemu vznesené obvinenie. V rámci trestného konania bol vzatý do tzv. útekovvej väzby z dôvodu nepreberania súdnych zásielok, pričom vo väzbe strávil jeden mesiac. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4T/177/2004 a na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8T/112/2006. Trestné konanie vedené voči žalobcovi bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/112/2006 zo dňa 14.01.2011, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/93/2011 zo dňa 17.05.2011, ktorým krajský súd zamietol odvolanie okresného prokurátora. Žalobca odôvodnil žalobu nezákonným postupom zodpovedných verejných justičných činiteľov, ktoré videl predovšetkým v postupe Okresného súdu Lučenec, Okresného súdu Veľký Krtíš, Okresnej prokuratúry Lučenec, Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, Exekútorského úradu JUDr. Mariana Jurinu, ako aj v postupe príslušníkov Okresného riaditeľstva policajného zboru v Lučenci; tvrdil, že vedené trestné konanie mu spôsobilo majetkovú škodu, ako aj nemajetkovú ujmu, nakoľko výrazne zasiahlo do jeho osobnostných práv - do jeho súkromného, rodinného a pracovného života, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a spôsobilo mu doživotné zdravotné následky, preto si uplatnil náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 125.400,- Eur, pozostávajúcej konkrétne zo sumy vo výške 26.000,- Eur uplatnenej titulom náhrady za čas strávený vo väzbe, zo sumy vo výške 5.600,- Eur uplatnenej titulom ušlej mzdy, zo sumy vo výške 16.800,- Eur uplatnenej titulom straty času počas jeho trestného stíhania, zo sumy vo výške 60.000,- Eur za spôsobené doživotné zdravotné následky, zo sumy vo výške 5.000,- Eur uplatnenej z dôvodu

znemožnenia a ukončenia výkonu podnikateľskej činnosti v čase trvania väzby a z ostatných nákladov vo výške 12.000,- Eur. Žalobca v žalobe zároveň uviedol, že po právoplatnom oslobodení spod obžaloby podal žalobu na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu príslušných orgánov, pre ktoré bol vzatý do nezákonnej väzby. O podanej žalobe rozhodol Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/143/2012. Z uvedeného dôvodu si okresný súd pripojil spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012, poukazujúc pritom na ust. § 185 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd môže na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, vykonať dôkazy aj bez návrhu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012 okresný súd zistil, že v uvedenom konaní sa žalobca domáhal žalobou podanou voči žalovanému: Ministerstvu spravodlivosti SR náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške (po čiastočných späťvzatiach žaloby) 170.800,- Eur titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Lučenec, Okresného súdu Veľký Krtíš, Okresnej prokuratúry Lučenec, Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, Exekútorského úradu JUDr. Mariana Jurinu, ako aj titulom nesprávneho úradného postupu príslušníkov Okresného riaditeľstva policajného zboru v Lučenci, pričom žalobca odvodzoval svoj nárok z uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/112/2006 zo dňa 31.07.2009, ktorým bolo rozhodnuté o vzatí žalobcu do väzby, podľa tvrdenia žalobcu za neprevzatie jednej listovej zásielky. Keďže neskôr bol žalobca spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 8T/112/2006-351 zo dňa 14.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/93/2011 zo dňa 17.05.2011 oslobodený, považoval vykonanú väzbu za nedôvodnú a v tejto súvislosti sa domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej väzbou; zároveň namietal i neprimeranú dĺžku trestného konania.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia odcitoval § 161 ods. 1 a 2 a § 230 CSP a uviedol, že aby súd mohol autoritatívne rozhodnúť vo veci samej, musia byť splnené základné procesné predpoklady, ktoré predstavujú procesné podmienky konania. Pokiaľ nie sú tieto splnené, nemôže dôjsť k poskytnutiu súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu Čl. 1 Základných princípov CSP. Súd je tak povinný ex offio skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania a ak zistí nedostatok niektorej procesnej podmienky konania, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný alebo o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania; ak zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania (neodstrániteľný nedostatok podmienky konania), musí uznesením konanie zastaviť.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012 mal za preukázané, že v konaní sp. zn. 20C/143/2012 sa žalobca žalobou podanou pôvodne na Okresnom súde Lučenec voči žalovanému (Ministerstvo spravodlivosti SR) domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v žalobe uvedených orgánov verejnej moci, participujúcich na žalobcovom trestnom konaní (stíhaní), pričom tento svoj nárok odvodzoval z uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/112/2006 zo dňa 31.07.2009, ktorým bolo rozhodnuté o jeho vzatí do väzby. Neskôr bol žalobca spod obžaloby (tak ako je už vyššie uvedené) rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 8T/112/2006-351 zo dňa 14.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/93/2011 zo dňa 17.05.2011 oslobodený, preto sa domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej väzbou a vedeným trestným konaním. Z obsahu pripojeného spisu okresný súd ďalej zistil, že v priebehu konania bola vec uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15NcC/23/2012-21 zo dňa 23.05.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Banská Bystrica. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 20C/143/2012-133 zo dňa 07.11.2013 vo veci samej rozhodol tak, že žalobu zamietol. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 13Co/16/2014-166 zo dňa 18.02.2014 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica potvrdil. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2014. Z uvedeného je podľa okresného súdu zrejmé, že v posudzovanej veci, ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012 je predmetom konania totožný nárok žalobcu na odškodnenie – na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v peniazoch, odôvodnený rovnakými skutkovými okolnosťami, od ktorých žalobca svoje nároky odvodzuje, konkrétne výkonom väzby na základe uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/112/2006 zo dňa 31.07.2009 a následne oslobodením spod obžaloby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8T/112/2006, v dôsledku čoho žalobca v tomto konaní (sp. zn. 28 C/46/2024) namietala nezákonnosť celého trestného konania vedeného proti nemu.

1.4 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že v tejto veci (t. j. vo veci sp. zn. 28C/46/2024) má preukázanú totožnosť veci (predmetu sporu), ktorá už bola predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012, „keďže sa jedná o ten istý nárok uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, založený na rovnakých skutkových tvrdeniach a rovnakom právnom dôvode“. Konštatoval, že napriek tomu, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v rozdielnej výške, ako tomu bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012, mal však za to, že rozdielna výška nárokov nie je v danom prípade podstatná, nakoľko totožnosť nároku nemôže byť posudzovaná len podľa žalobného návrhu, ale tiež podľa právneho dôvodu. Inak podľa okresného súdu povedané, totožnosť predmetu sporu je v danom prípade založená totožnosťou nárokov uplatnených žalobcom na rovnakom skutkovom základe, na ktorom si už uplatnil nárok v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012, a to predovšetkým z hľadiska popísania rozhodujúcich skutočností, o ktoré uplatňovaný nárok oprel.

1.5 V danom prípade teda podľa okresného súdu existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorú tvorí právoplatný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012 zo dňa 07.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/16/2014 zo dňa 18.02.2014; právoplatný dňa 01.03.2014. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia osobitne zdôraznil, že Okresný súd Banská Bystrica v tomto konaní (sp. zn. 28C/46/2024) opätovne uplatnený nárok žalobcu už v merite veci posúdil v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012. Konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 20C/143/2012 zo dňa 07.11.2013 je zrejmé, že žaloba bola v konaní sp. zn. 20C/143/2012 okresným súdom zamietnutá z toho dôvodu, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozhodnutie o vzatí žalobcu do väzby nebolo nezákonným rozhodnutím a že žalobca si s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. väzbu zaviniť sám. Zároveň poukázal na to, že Okresný súd Banská Bystrica v odôvodnení rozsudku sp. zn. 20C/143/2012 zo dňa 07.11.2013 konštatoval, že žalobca si návrhom na predbežné prerokovanie nároku uplatnil náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu (ktorú v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal), a teda nemôže si uplatňovať náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, keďže si takýto nárok podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. neuplatnil, a teda nesplnil podmienku uloženú zákonom. Zdôraznil, že žalobca podľa záverov Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 20C/143/2012 nepreukázal splnenie základnej hmotnoprávnej podmienky pre zodpovednosť žalovaného za škodu, a preto Okresný súd Banská Bystrica žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol; „Krajský súd v Banskej Bystrici v potvrdzujúcom rozsudku sp. zn. 13Co/16/2014 zo dňa 18.02.2014 uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, pokiaľ tento vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú z dôvodu nepreukázania naplnenia hmotnoprávných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.“; to že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012 zo dňa 07.11.2013 potvrdil predovšetkým z toho dôvodu, že tam v žalobe uvedený žalovaný – Ministerstvo spravodlivosti SR nie je vecne pasívne legitimovaným subjektom, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia neuviedol.

1.6 Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sp. zn. 28C/46/2024 existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Zdôraznil, že žalovaný nárok súd nemôže prejednávať a rozhodovať o ňom znova, a preto konanie s odkazom na ust. § 161 ods. 2 v spojení s § 230 CSP zastavil.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol, že si v rámci skúmania existencie procesných podmienok konania „neprečítal záhlavie žalobného návrhu z 25. 04. 2024, a to, že sa jedná o návrh na odškodnenie poškodenia zdravia počas nezákonnej väzby za skutok, ktorý nebol trestným činom vo výške 125.400 Eur“, pričom pôvodná žaloba sa týkala náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lučenec, Okresného súdu Veľký Krtíš, Okresnej prokuratúry Lučenec, Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, Exekútorského úradu JUDr. Mariana Jurinu, ako aj náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom príslušníkov Okresného riaditeľstva policajného zboru v Lučenci. Navrhoval, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

5. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie, na základe ktorých súd prvej inštancie pre prekážku právoplatne rozsúdenej veci konanie zastavil.

8. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za vecne správne, pretože vychádza z nesprávnych skutkových záverov a z nesprávneho právneho posúdenia existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorú by mal vo vzťahu k tomuto konaniu podľa názoru okresného súdu tvoriť rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012 zo dňa 07.11.2013; právoplatný dňa 01. 03. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/16/2024 zo dňa 18. 02. 2014 .

9. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že z odbornej spisby a z ustálenej judikatúry vyplýva, že „prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol už skôr uplatnený (t. j. vyplýva z rovnakého skutku)“.

10. V danom prípade, tak ako to z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/16/2024 zo dňa 18. 02. 2014, potvrdzujúceho rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012-133 zo dňa 07. 11. 2013 vyplýva, dôvodom potvrdenia žalobu zamietajúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20C/143/2012-133 zo dňa 07. 11. 2013 bola predovšetkým skutočnosť, že žalobca si uplatnil žalovaný nárok voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (t. j. voči inému subjektu ako v tomto konaní), ktorá situácia založila stav nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovaného v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (podľa znenia ktorého štát zodpovedá podľa podmienok ustanovených uvedeným zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci), ktorá skutočnosť (nedostatok vecnej pasívnej legitímácie v spore) je sama osebe dôvodom na zamietnutie žaloby. Z uvedeného je zrejmé, že nie je splnený jeden zo základných predpokladov existencie prekážky právoplatne rozsúdenej veci, a to totožnosť účastníkov konania, keďže v tomto konaní (v konaní sp. zn. 28C/46/2024) už na strane žalovaného vystupuje pasívne legitimovaný subjekt: Slovenská republika (t. j. štát), v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Uvedená skutočnosť (netotožnosť/nerovnakosť žalovaného v obidvoch konaniach) je bez ďalšieho dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci súdom prvej inštancie, ktorá je, pokiaľ je daná (čo nie je tento prípad) neodstrániteľnou prekážkou konania.

11. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že okrem nesplnenia vyššie uvedeného predpokladu pre záver o existencii prekážky právoplatne rozsúdenej veci, existuje aj ďalší dôvod pre konštatovanie nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci, a to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012 si žalobca uplatnil

nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu a v tomto konaní (t. j. v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 28C/46/2024) si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, (rozšírený oproti konaniu sp. zn. 20C/143/2012 o ďalšie čiastkové nároky) z dôvodu nezákonných rozhodnutí (o vzatí žalobcu do väzby a o vznesení obvinenia), v dôsledku ktorej skutočnosti nemožno konštatovať ani totožnosť uplatnených nárokov, a teda totožnosť predmetu konania. Žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/143/2012 neuplatnil ten istý nárok ako v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 28C/46/2024, čo by opodstatnene zakladalo záver o tom istom (rovnakom) predmete konania, ako nesprávne v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia konštatoval súd prvej inštancie, pretože nárok na náhradu škody uplatnený z dôvodu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci a nárok na náhradu škody uplatnený z dôvodu nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci sú dva rozdielne nároky (aj keď žalobca vo vzťahu k nim argumentačne vychádzal z rovnakých rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní – z rozhodnutia o vzatí žalobcu do väzby a z rozhodnutia o oslobodení žalobcu spod obžaloby).

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP, tak ako je vyššie uvedené, zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v rámci ktorého súd prvej inštancie postupujúc podľa príslušných procesných ustanovení upravujúcich civilné sporové konanie vec prejedná a rozhodne a pri rozhodovaní o trovách konania rozhodne podľa ust. § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.